

[Ehba Strange.]

Jeg vil heller ikke her diskutere den i detaljer — er jo netop et af eksemplerne på, at i de tilfælde, hvor man kan sætte intenst ind fra det øjeblik, barnet fødes, med støtte og vejledning til forældrene, er der måske en mulighed for at undgå nogle af fjernelserne. Men denne intense støtte til børnefamilierne i børnenes allerførste leveår, der er så afgørende nødvendig, og som vi ved kan forebygge mange senere skader i opvæksten og i det voksne liv, kan komme til at koste penge. Det skal kommunerne altså bære for egen regning efter den nye bistandslov, og det bekymrer mig i forbindelse med hele fjernelsesproblematikken.

Endvidere er det også beklageligt, mener jeg, at vi ikke har fået mere præcise ting ind i bistandsloven om, at de mennesker, der skal varetage dette vejledende, opsøgende og forebyggende arbejde, virkelig skal være uddannet til det. Hr. Wamberg kritiserede, at den dame, der var leder af det børnehjem, hvor det pågældende barn var anbragt, ikke havde nogen uddannelse. Mig bekendt har fremskridtspartiet hver gang, jeg har diskuteret sociale uddannelser med dem, talt om, at der ikke var nogen som helst grund til at have uddannelse til dette arbejde. Nu skal hun altså pludselig have en uddannelse. Jeg forstår ikke konsekvensen i de her ting. Vi har talt om uddannelse i forbindelse med bistandsloven, men er blevet tilbagevist.

Med hensyn til de situationer, hvor det kan blive nødvendigt at fjerne et barn fra dets hjem uden samtykke, er det naturligvis vigtigt med megen konduite og megen følsomhed, og det er også mit indtryk, at der i de fleste tilfælde bliver udvist denne konduite og denne følsomhed. Men jeg ved også, at antallet af fjernede børn varierer meget fra kommune til kommune, og så vidt jeg kan efterspore det, hænger disse forskelle fra kommune til kommune sammen med, i hvor høj grad kommunen sætter ind med vejledning og forebyggende arbejde over for de pågældende familier.

Det er den ene ting, og dér mener jeg altså kommunerne må sætte meget ind. En anden ting, jeg godt vil nævne i forbindelse med fjernelsessager, er spørgsmålet om, hvor meget der fra de enkelte kommuners side arbejdes med hjemmet, mens børnene er væk. Det er jo også noget, som ligger i lov

om børne- og ungdomsforsorg, og som er overført til lov om social bistand, at der skal foregå et arbejde med familiehjemmet, mens børnene er enten på et plejehjem eller på et børnehjem. Formålet med anbringelsen uden for hjemmet er jo at forberede både barnet og familien på en eventuel hjemkomst. Der er naturligvis nogle ting dér, vi skal være meget opmærksomme på at styrke.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg finder retsgrundlaget betryggende, men den virkelighed, børnefamilierne lever i, meget, meget, meget vanskelig. Jeg er bange for, at hvis vi ikke snart fra dette folketing ser i øjnene, at der skal gives penge ud på positivt forebyggende arbejde over for børn i de tidlige leveår til børnetilskud, til daginstitutioner, til opsøgende og forebyggende arbejde ude omkring i kommunerne, til rimelige huslejer, som børnefamilierne kan betale, til en rimelig arbejdssituation, så fædre og mødrene kan få det arbejde, de ønsker, og at før vi løser disse udenomliggende problemer, før vi ser sammenhængen mellem fjernelsesproblematikken og hele den sociale virkelighed, der er disse familiers, lykkes det ikke at nedbringe tallet af fjernelser, som vi alle sammen ønsker at nedbringe.

Poul H. Møller (KrF):

Det er vel efterhånden klart, at denne forespørgsel er rejst på foranledning af denne lille Birgittesag derude fra Rødovre, som ikke er nogen lille sag, men som har rejst megen kritik udefra imod børne- og ungdomsværnene specielt i Rødovre. I modsætning til de tidligere ordførere vil jeg godt opholde mig lidt netop ved denne sag, fordi jeg mener, at den så langt fra er enkeltstående, men at der er sket lignende magtmisbrug, som jeg mener der er sket i denne sag, i andre børne- og ungdomsværn.

Jeg må straks sige, at jeg ikke på nogen måde ønsker at generalisere. Vi i kristeligt folkeparti anerkender fuldt ud det meget dygtige arbejde, der udføres i mange af børne- og ungdomsværnene i vore kommuner rundt omkring i landet. Men jeg mener på den anden side, at så længe der kan finde den form for magtmisbrug sted, som jeg mener er sket her i disse tilfælde, må vi gøre alt, hvad vi kan, for at sikre os imod sådanne magtmisbrug, fordi det jo ikke trøster